Statut Kościoła Naturalnego

Preambuła

Kościół Naturalny powołany zostaje, aby głosić i szerzyć odwieczne, pierwotne, niezmienne i przyrodzone prawa boskie, zawarte w naturze jako jedyną prawdę otrzymaną w darze jako dzieło Stwórcy Wszechświata.
Wspólnota ta zrzesza ludzi suwerennych, którzy uznają nad sobą wyłącznie Stwórcę i jego sąd oraz jego prawa naturalne jako jedyną prawdę i drogę życia, przy czym Wspólnota Kościoła Naturalnego działa z poszanowaniem najwyższego normatywu międzynarodowego i państwowego prawa.
Wierni Kościoła uznają równość tych praw wobec wszystkich członków wspólnoty ludzkiej. Uznają miłość, troskę, wiedzę i jej zrozumienie, wolność fizyczną, psychiczną (zgodnie z Powszechną Deklaracją Praw Człowieka) wolność sumienia, wrodzone poczucie sprawiedliwości, szacunku i godności, jako elementy konieczne i niezbędne do osiągnięcia i utrzymania porządku świata.

Rozdział I
Przepisy ogólne

Art. 1. Nazwa Kościoła brzmi „Kościół Naturalny". Kościół ten w dalszej części Statutu zwany jest Kościołem.

Art. 2.
1.Obszarem działania Kościoła jest terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2.Kościół działa także poza granicami Państwa, zgodnie z odpowiednimi uzgodnieniami i przepisami międzynarodowymi.
3. Kościół i jego członkowie jako nadrzędne prawo uznają prawo naturalne, stanowiące jednocześnie prawo rdzennych ludzi, z poszanowaniem najwyższego normatywu międzynarodowego i państwowego prawa.

Art. 3.
Siedzibą władz Kościoła jest miasto Gdańsk.

Art. 4. Kościół jest niezależny organizacyjnie i finansowo od jakiejkolwiek krajowej i pozakrajowej władzy duchownej i świeckiej.

Art. 5.
1. Osobowość prawną posiada Kościół jako całość i Gminy Wyznaniowe.
2. Organami osób prawnych wymienionych w ust. 1 są:
1) dla Kościoła jako całości: Naczelny/a Kościoła, Rada Kościoła,
2) dla Gminy Wyznaniowej: Przełożony/a Gminy Wyznaniowej.

Rozdział II
Cele działalności i zasady realizacji

Art. 6.
1. Celem Kościoła jest głoszenie Praw Naturalnych Stwórcy Wszechświata, urzeczywistnianie ich w codziennym życiu.
2. Zgodnie ze swoją doktryną Kościół działa także na rzecz ograniczenia negatywnych aspektów relacji międzyludzkich i życia społecznego, jak w szczególności wykluczenie społeczne, ubóstwo, bezdomność, demoralizacja oraz przestępczość.

Art. 7.
Dla realizacji swych celów Kościół może:
1) organizować zgodnie ze swoją doktryną nabożeństwa, obrzędy religijne i modlitwy,
2) prowadzić nauczanie indywidualne i zbiorowe swej doktryny,
3) organizować zebrania, odczyty, koncerty i inne imprezy o celach religijnych, moralnych, sportowych, edukacyjnych, naukowych, zdrowotnych,

4) prowadzić działalność charytatywno – opiekuńczą,
5) współpracować z innymi kościołami i związkami wyznaniowymi w Polsce oraz poza jej granicami, na podstawie stosownych uzgodnień i przepisów,
6) współdziałać z państwem, zainteresowanymi fundacjami, stowarzyszeniami i innymi organizacjami dla dobra człowieka i dobra wspólnego,
7) posiadać niezbędny majątek,
8) prowadzić działalność gospodarczą i wydawniczą,
9) prowadzić działalności pożytku publicznego,
10) prowadzić placówki: oświatowe, naukowe, sportowe, edukacyjne, medyczne,
11) prowadzić działalność niegospodarczą oraz wszelką inną działalność zgodną z przepisami najwyższego normatywu prawa, którą uzna za konieczną.

Rozdział III
Członkowie Kościoła

Art. 8. W skład Kościoła wchodzą duchowni oraz świeccy wierni.

Art. 9.
1. Członkiem Kościoła może zostać każda osoba, która dobrowolnie: zaakceptowała jego doktrynę i złożyła pisemną deklarację członkowską Radzie Kościoła lub Przełożonemu/ej Gminy Wyznaniowej.
2. Członkiem Kościoła może zostać każda osoba pełnoletnia. Osoba nieposiadająca pełnej zdolności do czynności prawnych może stać się Członkiem Kościoła jedynie za pisemną zgodą jej opiekunów prawnych.

Art. 10.
Członkostwo w Kościele ustaje przez:
1) śmierć,
2) wykluczenie z Kościoła na podstawie decyzji Naczelnego/ej Kościoła,
3) pisemne oświadczenie o wystąpieniu, złożone Przełożonemu/ej Gminy Wyznaniowej.

Art. 11. Członkowie Kościoła mają obowiązek życia zgodnie z zasadami jego doktryny i moralności.

Art. 12.
Członkowie Kościoła mają prawo:
1) udziału w obrzędach religijnych i modlitwach,
2) udziału w zebraniach, odczytach, koncertach i innych imprezach o celach religijnych, moralnych i edukacyjnych
3) uzyskiwania informacji o działalności Kościoła i jego władz.

Art. 13. Duchowni Kościoła powoływani są przez Naczelnego/ą Kościoła za uprzednią pozytywną decyzją Rady Kościoła.

Art. 14. Duchownym/ą Kościoła może zostać powołana osoba, która łącznie spełnia następujące warunki:
1) ukończyła 18 lat,
2) zdała egzamin z doktryny Kościoła przed Radą Kościoła,
3) jest nieskazitelnego charakteru.

Art. 15.
1. Duchowny/a jest ustanawiany na czas nieokreślony.
2. Duchowny może zostać pozbawiony swego statusu, jeżeli:
1) jego postępowanie lub głoszone poglądy są w oczywisty sposób niezgodne z doktryną Kościoła, moralnością oraz dobrymi obyczajami,
2) rażąco naruszył postanowienia Statutu Kościoła.

3. O pozbawieniu duchownego jego statusu z przyczyn określonych w art. 15 ust. 2, decyduje Naczelny/a Kościoła. Od decyzji Naczelnego/ej Kościoła przysługuje prawo odwołania do Rady Kościoła.
4. O pozbawieniu Naczelnego/ej statusu duchownego z przyczyn określonych w art. 15 ust. 2 decyduje Rada Kościoła uchwałą podjętą większością ¾ głosów pełnego składu Rady Kościoła, przy czym Naczelny/a jest wyłączony/a od głosu.

Art. 16
Duchowni Kościoła mają prawo i obowiązek:
1) życia w zgodzie z doktryną Kościoła oraz głoszenia jej,
2) organizowania i przewodniczenia obrzędom religijnym oraz modlitwom,
3) kierowania Kościołem oraz jego Gminami Wyznaniowymi,
4) organizowania i prowadzenia działalności charytatywnej, charytatywno - opiekuńczej oraz imprez o celach edukacyjnych, moralnych i kulturalnych,
5) udzielania pociechy religijnej wiernym gdziekolwiek się znajdują,
6) sprawowanie posług religijnych,
7) szkolenie i wspieranie wiernych w realizacji zadań i misji Kościoła i Gmin Wyznaniowych,
8) podejmowanie działań mających na celu powstawanie nowych Gmin Wyznaniowych,
9) udział w krajowych i międzynarodowych misjach kościelnych, społecznych, edukacyjnych, humanitarnych, pokojowych, medycznych, artystycznych,
10) wspieranie innych duchownych w ich służbie,
11) pełnienie funkcji katechetów.

Rozdział IV
Organy Kościoła

Art. 17. Organami Kościoła jako całości są Rada Kościoła, Naczelny/a Kościoła.
Art. 18.
1. Rada Kościoła składa się z 4-13 członków będących duchownymi, w tym z Naczelnego/ej Kościoła.
2. Pierwszy skład Rady Kościoła liczy 5 osób i jej członkami są założyciele Kościoła - członkowie jego Komitetu Założycielskiego w osobach: [redacted].

3. Pierwszą kadencję Naczelnego/ej Kościoła sprawuje nieodwołalnie i dożywotnio Pani Hanna Czubek.
Kadencja pozostałych członków pierwszego składu Rady Kościoła trwa trzy lata, po tym czasie, jeżeli nie zakończy się z przyczyn określonych w art. 18 ust. 5 staje się nieodwołalna i dożywotnia.
4. Kadencja kolejnych członków Rady Kościoła trwa 2 lata.
5. Członkostwo w Radzie Kościoła kończy się z powodu:
1) śmierci;
2) pisemnej lub ustnej rezygnacji złożonej Naczelnemu/ej Kościoła (przy czym Naczelny/a Kościoła drugiej i kolejnych kadencji składa rezygnację Radzie Kościoła);
3) odwołania z urzędu na wniosek Naczelnego/ej Kościoła lub członka Rady Kościoła zatwierdzonego przez Radę Kościoła większością głosów o której mowa w art. 21 Statutu. Odwołanie takie może nastąpić w szczególności w przypadku łamania przez członka Rady Kościoła Doktryny Kościoła lub Statutu.
6. Decyzję o wyborze nowych członków podejmuje Rada Kościoła.

Art. 19.
Do kompetencji Rady Kościoła należy:
1) wybór Naczelnego/ej Kościoła drugiej oraz kolejnych kadencji spośród grona Rady Kościoła,
2) przeprowadzanie egzaminów kandydatów na duchownych,
3) członkowie Rady Kościoła mogą być Przełożonymi Gminy Wyznaniowej,
4) występowanie z wnioskiem w sprawie zmiany Statutu Kościoła,
5) występowanie z wnioskiem o rozwiązanie Kościoła,

6) najwyższa interpretacja doktryny Kościoła,
7) dokonywanie wykładni postanowień Statutu,
8) upominanie Naczelnego/ej Kościoła i Przełożonych Gminy Wyznaniowej jeżeli umyślnie działają na szkodę Kościoła, naruszają jego Statut albo przeczą jego doktrynie.
9) usunięcie z urzędu Naczelnego/ej Kościoła drugiej oraz kolejnych kadencji, po wcześniejszym trzykrotnym bezskutecznym napomnieniu Naczelnego/ej Kościoła, w przypadku naruszania lub łamania przez niego doktryny lub Statutu Kościoła,
10) czuwanie nad stanem Kościoła, wyrażanie opinii w tej sprawie i formułowanie dezyderatów dla Naczelnego/ej Kościoła,
11) wyrażanie opinii w sprawach przedstawionych przez Naczelnego/ą Kościoła,
12) wyrażanie zgody na utworzenie albo na zniesienie Gminy Wyznaniowej,
13) inne sprawy przewidziane w Statucie.

Art. 20.
1. Posiedzenia Rady Kościoła zwołuje Naczelny/a Kościoła i przewodniczy obradom Rady Kościoła z prawem głosu, posiedzenia Rady Kościoła odbywają się nie rzadziej niż raz w roku w każdą trzecią niedzielę listopada o godzinie 12.00. Posiedzenie może odbywać się bezpośrednio w siedzibie Kościoła lub za pośrednictwem dostępnych środków komunikacji.
2. Ze względu na dobro Kościoła Rada Kościoła może być zwołana przez Naczelnego/ą Kościoła w każdym czasie po uprzednim skutecznym zawiadomieniu wszystkich jej członków w terminie 14 dni przed zgromadzeniem, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.
3. Jeżeli Naczelny/a Kościoła nie zwoła posiedzenia Rady Kościoła w terminach określonych w statucie, obowiązek ten przechodzi na innego najstarszego wiekiem członka Rady, który przewodniczy jej obradom.

Art. 21.
1. Rada Kościoła podejmuje decyzje w formie uchwał. Jeżeli Statut nie stanowi inaczej, uchwały Rady Kościoła zapadają większością głosów obecnych i głosujących. W razie równej ilości głosów rozstrzyga głos Naczelnego/ej Kościoła.
2. Jeżeli przedmiotem posiedzenia Rady Kościoła są sprawy określone w art. 19 pkt. 8 i 9 Naczelny/a Kościoła nie bierze udziału w głosowaniu, a posiedzeniu przewodniczy inny, najstarszy wiekiem członek Rady Kościoła.
3. Prawo do zgłaszania wniosków i zapytań przysługuje Naczelnemu/ej Kościoła i każdemu członkowi Rady Kościoła.

Art. 22.
1. Do kompetencji Naczelnego/ej Kościoła należy:
1) reprezentowanie Kościoła,
2) zwierzchnictwo nad duchowieństwem,
3) zarządzanie ruchomym i nieruchomym majątkiem Kościoła,
4) przewodniczenie Radzie Kościoła,
5) podejmowanie wszystkich innych zgodnych z prawem, Statutem i dobrem Kościoła czynności zmierzających do osiągnięcia jego celów oraz wykonywania innych funkcji przewidzianych w Statucie.
6) występuje z wnioskiem o zmiany Statutu,
7) wydawanie decyzji o pozbawieniu statusu duchownego,
2. Kadencja Naczelnego/ej Kościoła pierwszej kadencji jest dożywotnia. Kadencja Naczelnego/ej Kościoła drugiej oraz kolejnych kadencji sprawowana jest przez 2 lata. Naczelny/a Kościoła sprawuje ten urząd do czasu wyboru swego następcy.

Art. 23.
Naczelnym/ą Kościoła może zostać duchowny, który łącznie spełni warunki:
1) ukończył trzydzieści lat,
2) posiada nieskazitelną postawę moralną,
3) posiada doskonałą znajomość doktryny Kościoła, potwierdzoną uchwałą Rady Kościoła.

Art. 24.
1. Naczelny/a Kościoła drugiej oraz kolejnych kadencji traci urząd przed upływem kadencji, jeżeli:
1) utracił status duchownego/ej,
2) zrzekł/a się urzędu,
3) zmarł/a,
4) decyzją Rady Kościoła został/a usunięty/ta ze stanowiska Naczelnego/ej Kościoła.
2. Do czasu wyboru Naczelnego/ej Kościoła lub w przypadku czasowej niemożności pełnienia przez niego/nią funkcji jego/jej obowiązki sprawuje wskazany przez niego/nią członek Rady Kościoła, lub najstarszy członek Rady Kościoła, sprawując obowiązki i posiadając kompetencje jak Naczelny/a Kościoła.

Rozdział V
Gmina Wyznaniowa i jej organy

Art. 25.
1. Gmina Wyznaniowa jest podstawową jednostką organizacyjną Kościoła w oparciu o którą urzeczywistnia on swoje cele. Gmina Wyznaniowa jest lokalną wspólnotą członków Kościoła, które wyznają zasady wiary i praktyki Kościoła Naturalnego. Gmina Wyznaniowa gromadzi się pod przewodnictwem Przełożonego/ej Gminy.
2. Gmina Wyznaniowa może prowadzić działalność gospodarczą, rolniczą oraz działalność niegospodarczą, w tym w szczególności może tworzyć szpitale, szkoły oraz organizować szkolenia.

Art. 26.
1. Gminę Wyznaniową powołuje, przekształca, znosi, określa jej siedzibę oraz zakres terytorialny Naczelny/a Kościoła, za zgodą określoną w art. 19 pkt 12.
2. Nazwy Gmin tworzone będą od miejscowości w jakiej są powoływane. W przypadku występowania więcej niż jednej Gminy w danej miejscowości, kolejne Gminy Wyznaniowe będą oznaczane dodatkowo kolejnym numerem.
3. Terenem działania Gminy Wyznaniowej jest obszar określony w akcie utworzenia Gminy Wyznaniowej. Siedzibą Gminy Wyznaniowej jest miejscowość, w której siedzibę ma Przełożony/a Gminy Wyznaniowej.
4. W przypadku zniesienia Gminy Wyznaniowej jej majątek przechodzi w kolejności na własność: Przełożonego/ej Gminy Wyznaniowej, osobę wskazaną przez Przełożonego/ą Gminy Wyznaniowej, spadkobierców Przełożonego/ej Gminy Wyznaniowej, Kościół.

Art. 27.
1. Każdy członek Kościoła należeć może tylko do jednej Gminy Wyznaniowej wybranej przez siebie.
2. Przełożony/a Gminy Wyznaniowej jest członkiem Gminy Wyznaniowej, której przewodzi.
3. Naczelny/a Kościoła, może być Przełożonym/ą Gminy Wyznaniowej lub członkiem Gminy Wyznaniowej wybranej przez siebie.
4. Przełożony/a Gminy Wyznaniowej prowadzi rejestr jej członków.

Art. 28.
1. Przełożony/a Gminy Wyznaniowej:
1) reprezentuje Gminę Wyznaniową,
2) na zasadach określonych w Statucie prowadzi wszystkie sprawy należące do Gminy Wyznaniowej i zarządza jej majątkiem,
3)wnioskuje o zmianę Statutu,
4) przyjmuje nowych członków Gminy Wyznaniowej,
5) organizuje i prowadzi kult oraz obrzędy religijne w Gminie Wyznaniowej,
6) głosi na forum Gminy Wyznaniowej doktrynę Kościoła i jego zasady moralne,
7) organizuje i kieruje działalnością charytatywną, charytatywno - opiekuńczą oraz imprezami o celach edukacyjnych, moralnych i kulturalnych na terenie Gminy Wyznaniowej,

8) wykonuje inne funkcje przewidziane w Statucie Kościoła,
9) samodzielnie lub na wezwanie Naczelnego/ej Kościoła, nie częściej jednak niż raz w roku, zdaje kompleksowe sprawozdanie z działalności Gminy Wyznaniowej.
2. Przełożony/a Gminy Wyznaniowej jest powoływany i odwoływany przez Naczelnego/ą Kościoła w drodze uchwały.

Art. 29.
1. Przełożony/a Gminy Wyznaniowej traci urząd, jeżeli:
1) zmarł/a,
2) zrzekł/a się urzędu,
3) utracił/a status duchownego,
4) został odwołany przez Naczelnego/ą Kościoła,
2. W razie utraty urzędu przez dotychczasowego Przełożonego/ą Gminy Wyznaniowej jego funkcje do czasu powołania nowego Przełożonego/ej pełni kolejno:
1) osoba wskazana przez niego/nią do pełnienia obowiązków,
2) najstarszy duchowny w Gminie Wyznaniowej,
3) osoba wyznaczona przez Naczelnego/ą Kościoła.

Rozdział VI
Finanse i majątek Kościoła

Art. 30.
1. Źródłem dochodów Kościoła są:
1) ofiary pieniężne i w naturze,
3) darowizny, zapisy i spadki krajowe oraz zagraniczne,
4) dochody z imprez i zbiórek publicznych,
5) subwencje i dotacje od krajowych i zagranicznych instytucji, przedsiębiorstw, organizacji społecznych, wyznaniowych i osób prywatnych,
6) dochody z działalności gospodarczej,
7) inne źródła, zgodne z przepisami prawa.
2. Kościół reprezentuje na zewnątrz Naczelny/a Kościoła. Zobowiązania majątkowe w imieniu Kościoła zaciąga Naczelny/a Kościoła. Do ważności zaciąganych w imieniu Kościoła przez Naczelnego/ą Kościoła zobowiązań majątkowych przekraczających 100.000 PLN wymagana jest decyzja Rady Kościoła podjęta uchwałą ¾ głosów przy udziale minimum ¾ składu Rady Kościoła.

Art. 31.
1. Źródłem dochodów Gmin Wyznaniowych Kościoła są:
1) ofiary pieniężne i w naturze,
2) darowizny, zapisy i spadki krajowe oraz zagraniczne,
3) dochody z imprez i zbiórek publicznych,
4) subwencje i dotacje od krajowych instytucji, przedsiębiorstw, organizacji społecznych, wyznaniowych i osób prywatnych,
5) dochody z działalności gospodarczej i wydawniczej,
6) inne źródła zgodnie z przepisami prawa,
7) działalność niegospodarcza.
2. Do reprezentowania Gminy Wyznaniowej na zewnątrz oraz do zaciągania w jej imieniu zobowiązań majątkowych upoważniony jest Przełożony/a Gminy Wyznaniowej.
3. W przypadku korzystania ze środków publicznych Przełożony/a Gminy Wyznaniowej zobowiązany jest do poinformowania o tym fakcie Radę Kościoła i przedkładania sprawozdań Radzie Kościoła na każde jej wezwanie.
4. Każda Gmina Wyznaniowa zobligowana jest posiadać odrębny rachunek bankowy.
5. Każda osoba dokonująca aportu do Kościoła lub Gminy Wyznaniowej posiada niezbywalne, dożywotnie i dziedziczone prawo do aportu zwrotnego, zarówno wniesienie oraz cofnięcie aportu jest dobrowolne.

Art. 32. Kościół i jego Gminy Wyznaniowe mają prawo posiadania, nabywania i zbywania majątku ruchomego i nieruchomego, praw rzeczowych jak i otwierania kont bankowych.

Art. 33. Gminy Wyznaniowe zobowiązują się do odprowadzania składek na Kościół w następującej wysokości:
1) Gminy Wyznaniowe składające się z Założycieli Kościoła - 0,1 % przychodów Gminy Wyznaniowej.
2) Gminy Wyznaniowe składające się z pozostałych członków - 1% przychodów Gminy Wyznaniowej.

Rozdział VII
Postanowienia końcowe

Art 34.
1. Zmiany Statutu Kościoła dokonuje się na podstawie uchwały Rady Kościoła podjętej zwykłą większością głosów przy udziale minimum 3/4 składu Rady Kościoła, w przypadku równości głosów decydujący głos należy do Naczelnego/ej Kościoła.
2. Prawo do wystąpienia z wnioskiem w sprawie zmiany Statutu przysługuje: każdemu członkowi Rady Kościoła, Naczelnemu/ej Kościoła, Przełożonym Gmin Wyznaniowych.
3. Naczelny/a Kościoła i Rada Kościoła na potrzeby prawidłowego funkcjonowania Kościoła mogą tworzyć regulaminy Kościoła, regulaminy Gmin Wyznaniowych, przepisy porządkowe itd.

Art. 35.
1. Rozwiązanie Kościoła następuje na podstawie uchwały Rady Kościoła podjętej większością czterech piątych głosów w obecności wszystkich członków Rady Kościoła.
2. Likwidatorem Kościoła jest Naczelny/a Kościoła, chyba że uchwała stanowi inaczej.
3. O przeznaczeniu majątku Kościoła po zakończeniu postępowania likwidacyjnego Kościoła decyduje w uchwale o jego rozwiązaniu Rada Kościoła. Majątek ten może zostać przekazany: członkom Kościoła, innemu Kościołowi, na cele charytatywne lub inne cele społeczno użyteczne. W razie braku stosownej uchwały majątek Kościoła przechodzi na organizację zajmującą się promocją prawa naturalnego jako fundamentu porządku świata.